

i denne Sag, at der bør tilvejebringes en særlig Dækning her. Vi bør ikke nøjes med at sige: En Gang kommer vi til en Revision af vor Skattelovgivning, saa kan vi ogsaa tænke paa det Spørgsmaal. Nej, her er en særlig Situation, der har fremkaldt en særlig Merudgift for en Række af Aar, og for den skal der søges særlig Dækning, rent bortset fra almindelige Bestemmelser om, hvordan vi vil ordne vor Skattelovgivning.

Den højtærede Minister udtalte sig tvivlende om, hvorvidt vi i Oktober 1916 kunde komme til den Skatterevision, som er tilsagt i vore bestaaende Skattelove. Jeg vil gerne gribe Lejligheden til at sige, at min Betragtning er ganske den samme. Heller ikke jeg mener, der er nogen som helst Sandsynlighed for, at Forholdene vil være faldet saa meget til Ro, at vi paa nogenlunde forsvarlig Maade kan drøfte f. Eks. Spørgsmaalet om en Toldrevision allerede i Oktober 1916. Hvis en saadan Toldrevision skal blive forsvarlig, maa den bygges paa Hensynet til de Forhold, der skabes i Europa paa Grund af den nuværende Krigstilstand. Ingen kan nu have mindste Mening om, hvordan disse Forhold vil arte sig. Jeg vil kun sige saa meget, at der vil blive en væsentlig Forskel fra de Forhold, vi nu kender, at der vil opstaa en økonomisk Forskydning og forandrede Forhold i det hele i et saadant Omfang, at det vilde være letsindigt at reformere vor Toldlovgivning uden at tage Hensyn dertil. Jeg formoder derfor, det vil blive nødvendigt for Ministeren at foreslaa en Udsættelse af Revisionsfristen, og heri ser jeg en ny Grund til, at vi ikke maa vente til den samlede Overvejelse af vor Skattelovgivning med at skaffe Dækning for den Merudgift, her er Tale om, og eventuelt for senere Merudgifter, som Krigssituationen vil medføre.

Finansministeren (Brandes): Jeg vil ikke videre drøfte med det ærede Medlem, hvorvidt den Maade, paa hvilken Danmark bærer Krigens Byrder i Øjeblikket, yder en fattig og ringe eller en god Trøst. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at der hviler et meget tungt økonomisk Tryk paa Befolkningen, som rimeligvis vil sætte sine dybe Spor i Landets Økonomi. Men det var egentlig ikke det, jeg mente, vi var inde paa. Jeg tænkte paa Statslaanet alene, og her mener jeg, at hvis Spørgsmaalet kun drejer sig om en Forøgelse af Danmarks Statsgæld, er en saadan For-

øgelse i og for sig af ringe Betydning i Forhold til alle de Ulykker, der overgaar andre Lande i Øjeblikket, og heri vil det ærede Medlem vel være enig med mig. Mere har jeg ikke ment, og mere tror jeg heller ikke, jeg har sagt.

Det glæder mig, at det ærede Medlem er enig med mig i den Betragtning, jeg fremsatte, og som jeg ikke var inde paa for første Gang ved denne Lejlighed, idet det var nødvendigt og naturligt at komme ind paa den tidligere, nemlig at det efter al menneskelig Sandsynlighed vil blive umuligt i Oktober 1916 at gaa til en Reformerings af hele vort Skattesystem og særlig af vor Toldlovgivning. Jeg giver nemlig det ærede Medlem Ret i, at der rimeligvis vil opstaa saa store Forandringer i alle de Forhold, som Toldlovgivningen berører, at det vilde være — letsindigt er egentlig ikke det Ord, jeg vil bruge, men — næsten umuligt for en Finansminister at komme til en virkelig Afvejen af alle de Hensyn, der bør tages, naar et for Danmark saa afgørende Spørgsmaal skal tages op paa ny. Jeg har ogsaa tænkt mig den Mulighed, at Finansministeren til Efteraaret maa fremsætte Lovforslag om, at den i forskellige Lovforslag satte Tidsfrist ændres. Det er ikke alene Toldlovgivningen, det drejer sig om, det er ogsaa om Formue- og Indkomstskatten, fremdeles om Spiritus- og Ølafgiften, og det er endog om Fornøjelsesafgiften. Ogsaa om denne sidste vil der være Tale, idet jeg straks paa Forhaand vil sige, at Staten umuligt i denne Tid kan gaa ind paa at miste 1 Mill. Kr. i aarlig Afgift, hvad enten man billiger Formen for denne Afgift eller ej. Man er i det hele nødt til at tage det Skattesystem, vi for Øjeblikket har, og benytte det. Og hvis jeg er Finansminister til Efteraaret, vil jeg forbeholde mig at fremkomme med det dertil sigtende Lovforslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

N. Neergaard: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.